

क्रमेणादितो जुषेः । संख्याक्ताद्यदिने भागहारे दृष्टी-
तरे तथा । प्रकारान्तरन्तु, “पञ्चावधिरामयुष्मेक
शब्देकयुष्मवङ्गयः । चतःपञ्चर्तवो ५.४,२,२,१,०,१,
२,२,४,५,६, माघात् कायापादा दिनार्द्धके । अयन-
गजसासान्ते विषादगणनक्रमात् । दिने दिने भाग-
कारो मध्यच्छायापदे मतः । चक्षुः पट्टांशको व्यङ्ग्य-
रङ्गुलेव्यङ्ग्यलक्षणः । सद्रूपं दिशतं हीनं मध्य-
पादैश्च षड्युगैः । कायापादैश्च मध्योनेः षड्युगैर्हि-
गण्यन्ते । यच्चमादिपदार्थं तत्त्वत्वा दृष्ट्या गतेषुकाः ।
प्राक् पश्चिमदिनाङ्गं तु शेषात् पट्टिगुणात्पलम् । इदञ्च
देशभेदविषयः स्थूलं च सूक्ष्मं सूक्ष्मं च उक्तं तच्च
कायाशब्दे दृश्यम् ।

कायापुरुष पुं कायायं दृश्यः पुरुषः पुरुषाकृतिः । आकाशे
दृष्टव्ये निजच्छायात्वरूपे पुरुषाकृतियुक्ते प्रदर्शे ।
तद्दर्शनोपायमाह योगप्रदीपिकायाम् ५ पटले
“शिव उवाच । निरञ्जं गगनं देवि ! यदा भवति निर्मा-
लम् । तदा कायासुखो भूत्वा निश्चलः प्रयतो धिया ।
स्वच्छायाकल्पमात्रोक्त्यं स्वगुरुकर्ममेव वै । सम्मुखं
गगनं पश्येद्विनिर्मेष्टकथैकधीः । शुद्धस्फटिकवङ्गाशः
पुरुषस्तत्र दृश्यते । न दृश्यत यदा तत्र पुनस्तद्वत् परी-
क्षयेत् । बद्धधा दर्शनेनैव साक्षात्कारो भवेत् ध्रुवम् ।
कस्यचित् भाग्यतो दृष्टेः यदि विम्बोऽस्मिन्नोच्चरः । भव-
त्येव न सन्देहो गुरुप्रियासतः शिवे ! । गुरुं सम्यक्
पूजयित्वा पश्येच्छायां समाहितः । तथा प्रणमाम्य-
र्थान् स्मृत्युक्तस्य न विद्यते । शिरोहीनं यदा पश्येत्
षण्मासाभ्यन्तरे मृतिः । यदा पादौ न दृश्येते भाव्या-
हानिर्न संशयः । न दृश्येते यदा पाण्यो भ्रातृहानिर्न
संशयः । एतज् ज्ञात्वा सुधीः सम्यक् गङ्गातीरं समा-
नयेत् । योगाभ्यासेन सततं प्राणायामेन संकृतः ।
यथा वा सत्समीपस्यो लक्षं स्मृत्युक्तं जपेत् । योऽहं
भुङ्क्ते हविष्याशी यतवाग्यतमानसः । स्मृत्युक्त्येव
सन्देहो अन्यथा स्मृत्युक्त्युक्तिः । यदा तु मलिनं पश्येत्
त्वरपीडा भवेत्तदा । तस्य शान्तिं प्रकुर्वीत शिवसेवां
समाहितः । रक्तवर्णं यदा पश्येद्वैद्यं भवति ध्रुवम् ।
मध्यच्छिद्रं यदा पश्येत् तत्र चातो भवेत्तदा । एवं
सन्दर्शनं देवि ! ज्ञानवान् भवति ध्रुवम् । गारुडाय
पुरा प्रोक्तं मया पुरुषदर्शनम् । तत्प्राप्त्यादानुमहा-
योगी भूत्वा लोकांश्चरत्यसौ । स्वच्छायादर्शनं देवि ।

कलौ पुरुषलक्षणम् । दीर्घायुः समयाप्नोति ज्ञानज्ञापि
सुनिर्मलम् ।

कायायन्त्र न० कायया कालज्ञानसाधकं यन्त्रम् । काल-
ज्ञानसाधकेषु शङ्खुयष्टिचक्रप्रभृतिषु यन्त्रभेदे । “शङ्खु-
यष्टिचक्रचक्राकायायन्त्रैरनेकधा । गुरुपदेशादिचेयं
कालज्ञानमतन्द्रितैः” सू० सि० ।

कायामान पु० कायया सूर्यप्रतिविम्बेन मीयते मा-कर्मणि
लुट् । १ चन्द्रे हेमच० ६८० । २ कायायाः प्रमाणे न० ।

कायामिव न० कायाया भित्तिविव । घातपले शब्दरत्न० ।

कायामृगधर पु० कायाकूपं मृगं धरति धृ-अच् । चन्द्रे-
लिका० । कायाशयधराददोऽप्यत्र ।

कायाविप्रतिपत्ति स्त्री कायानां देहकालीना तत्प्रभृतीनां
विप्रतिपत्तिर्विरुद्धा प्रतिपत्तिः । सुश्रुतोक्ते नृणां म-
रणश्चक्रे देहकाल्यादीनामन्यथाभावे यथाह सुश्रुतः ।
“अथातस्कावाविप्रतिपत्तिमभ्यायं व्याख्यास्यामः । श्वाया
लोहितिका नीला पीतिका वापि मानवम् । अभि-
वृति यं काया स पराधरमंशयम् । स्त्रीश्रियो न-
श्यतो यस्य तेजः कोजः सृतिः प्रभा । अकस्माद्यं भजन्ते
नो स पराधरमंशयम् । यस्याधरौष्ठः पतितः क्षिप्र-
चोर्ध्वं तथोत्तरः । उभौ वा जाम्बवाभासौ दुर्लभं
तस्य जीवितम् । आरक्ता दशना यस्य श्वाया वा स्तुः
पतन्ति च । खड्गानप्रतिमा वापि तं गतायुषमादि-
येत् । क्षणा क्षणावलिप्ता वा जिह्वा शून्या च यस्य
वै । कर्कशा वा भवेद्यस्य सोऽचिराद्विजृम्भस्तन् ।
कुटिला स्फुटिता वापि शुष्का वा यस्य नासिका ।
स्रक्स्फूर्जति मग्ना वा न स जीवति मानवः । सङ्क्षिप्ते
विषमे स्रक्ते रक्ते अस्ते च लोचने । स्नातां वा प्र-
क्षुते यस्य स गतायुर्नरो ध्रुवम् । केशाः सीमन्तिनो
यस्य सङ्क्षिप्ते विनते भ्रुवौ । लुण्ठि चाक्षिपच्छाणि
सोऽचिराद्याति स्मृत्येव । नाहरत्यक्षमास्यस्य न धा-
रयति यः शिरः । एकाग्रदृष्टिर्मूढात्मा सद्यः प्राणान्
जहति सः । तल्लयान् दुर्बलो वापि सम्मोहं योऽधि-
गच्छति । उल्लापमानो बद्धशस्त्रं धीरः परिवर्जयेत्
उत्तानः सर्वदा येते पादौ विकुरुते च यः । विप्र-
मारणशीलो वा न स जीवति मानवः ! शीतपादकरो-
च्छासिञ्जलशायस्य यो भवेत् । काकोच्छास्य यो म-
ल्लक्षं धीरः परिवर्जयेत् । निद्रा न क्षियते यस्य लो-
पा जागृति सर्वदा । सुप्तोऽहं वक्तुं कामन्तु प्रत्याख्येयः